

noveno vhodně již v dražebních podmínkách. Bude nutno obě skupiny pozemků pokládati za dvě vlastnické podstaty a jednu přenést do nové vložky jako samostatné knihovní těleso. Srov. § 74 knih. zák. a zákon v něm citovaný.

Čís. 6107.

Předpis Šu 29 c. ř. s. o zastupování advokáty na okresním soudě nevztahuje se na toho, kdo vystupoval jako zástupce (magistrátní úředník), nikoliv zmocněnec obce.

Ku pokračování v nájemním poměru v domě města Brna nestačí svolení starostovo, nýbrž se vyžaduje usnesení městské rady.

(Rozh. ze dne 8. června 1926, Rv II 314/26.)

Na základě soudního smíru byla povolena městu Brnu exekuce vyklizením Jindřicha T-a. Proti exekuci vystoupil Jindřich T. žalobou, by bylo uznáno právem, že nárok města Brna ze smíru zanikl. V řízení u procesního soudu první stolice zastupoval žalovanou brněnskou obec magistrátní rada Dr. Č. Žaloba byla zamítnuta soudy v s e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Zmatečnost (č. 5 Šu 477 a čís. 1 Šu 503 c. ř. s.) spatřuje dovolatel v tom, že žalovaná obec, která byla zastupována v řízení před první stolicí svým úředníkem, magistrát. radou Drem Č-em, jenž však není oprávněn, zastupovati měst. obec, a ačkoliv šlo o rozepři této o předmět vyšší hodnoty, než 2.000 Kč, a v místě sídlí více než jeden advokát, nebyla zastupována advokátem (§ 29 c. ř. s.). Není tím uplatněný důvod dovolací opodstatněn, neboť magistrátní rada Dr. Č. nezastupoval žalovanou obec jako její zmocněnec, proto nemá místa předpis Šu 29 c. ř. s. o nuceném zastupování advokátem, nýbrž jako mocí svého úřadu k tomu oprávněný zástupce žalované obce, nehledíc k tomu, že vedení sporu, jak ze spisů patrné, bylo obcí schváleno.

Vadnou neúplností odvolacího řízení je dovolateli, že v něm o okolnosti, zda starosta města neslibil jemu, pokud se týče jeho zástupcům, že smí dále podržeti spornou místnost obchodní, nebyl připuštěn důkaz v řízení první stolice nabízenými svědky. Leč odvolací soud byl s to, zjistiti tuto okolnost důkazy v první stolici provedenými, a pak právem upustil se zřetelem na předpis Šu 275 I c. ř. s. od provedení postrádaného důkazu. Ostatně postrádaný důkaz je podle Šu 275 I. c. ř. s. také nepřijatelný, jelikož okolnost, o které je postrádán, je pro posouzení této rozepře nezávažná. Nesprávné posouzení právní spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud uznal, že i v případě tvrzeného slibu starostova nebyla by žalovaná obec vázána takovým slibem, protože podle §§ 74, 81, 62, 61 zákona ze dne 25. května 1905, čís. 56 m. z. z. a §§ 1 a 7 zákona ze dne 7. února 1919, čís. 2 správně čís. 76 sb. z. a n. takovéto opatření vyžadovalo by ku své platnosti usnesení městské

radý. Dovolatel tvrdí, že taková věc není případem citovaných předpisů, že proto řečeného usnesení není zapotřebí a při tom poukazuje k tomu, že svědek Dr. Č. připustil sám, že k takovému opatření byl by purkmistr oprávněn. Není tím podle č. 4 Šu 503 c. ř. s. uplatněný důvod dovolací opodstatněn, neboť napadený závěr právní je správný, při čemž ovšem dlužno si povšimnouti, že ve skutečnosti nešlo o pouhé poshovění s výkonem exekuce nuceným vyklizením, nýbrž šlo v druhé řadě o pokračování v nájemním poměru, tedy o počín, k němuž nestačí pouhý projev starostův, nýbrž je k jeho platnosti zapotřebí usnesení městské rady.

Čís. 6108.

§ 1037 obč. zák. na rozdíl od Šu 1041 obč. zák. předpokládá, že někdo předsevzal za jiného jednání pouze na prospěch druhého.

K opodstatnění nároku podle Šu 1041 obč. zák. nestačí zjištění, že vlastník věci, použité třetí osobou ve prospěch někoho jiného, byl zkrácen, nýbrž záleží též na tom, zda a v jaké míře ona jiná osoba měla skutečný užitek z jednání třetího.

Věta Šu 1041 obč. zák.: »i když užitek později zcela byl zmařen« nevztahuje se na případ, když třetí osoba obdržela úplnou úplatu od osoby, mající užitek z jejího opatření, a tato třetí osoba vlastníku věci úplaty neodevzdala.

(Rozh. ze dne 9. června 1926, R I 378/26.)

Žalobce provedl v domě žalovaných různé instalační práce a domáhal se úplaty jednak na základě smlouvy o dílo, jež prý byla mezi stranami uzavřena, jednak na základě Šu 1041 obč. zák. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o dovolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci ji znovu projednal a rozhodl. Důvod y: Dlužno přisvědčiti soudu první stolice v tom, že žalobce nemůže žalobní nárok odvoditi ze smlouvy o dílo, poněvadž taková smlouva nebyla uzavřena. Ale nelze přisvědčiti názoru soudu první stolice v tom, že žalobce svůj nárok může odvoditi z předpisu Šu 1037 obč. zák., poněvadž § 1037 na rozdíl od Šu 1041 obč. zák. předpokládá, že někdo za jiného jednání předsevzal pouze k prospěchu druhého. Žalobce opírá žalobu v první řadě a smlouvu o dílo, uzavřenou s Mořicem W. jako plnomocníkem žalovaných a v druhé řadě o to, že žalovaní jsou v držení vodovodu na studenou i teplou vodu s lázněmi i umývadly, nově od něho v celém domě zařízeného, kterými cena domu se zvýšila, nejméně o celý zažalovaný peníz, aniž by na to byli vynaložili jedinou korunu, tedy o užitečný náklad ve smyslu Šu 1041 obč. zák., nikoliv o jednatelství bez příkazu. V souzeném případě žalobce nezavedl vodovod na teplou vodu do domu z vlastního podnětu, nýbrž na objednávku Jana K. — při čemž žalobce dle výpovědi K-a věděl, že K. jest pachtýřem —, by splněna byla smlouva o dílo s tímto uzavřená, ve kteréž jedině K. převzal závazek ku placení. Ve smyslu Šu 1041 obč. zák. použil věci nikoliv žalobce, nýbrž Jan K.,